

Uloma culinaris (Coleoptera: Tenebrionidae) nieuw voor Nederland, met nieuwe vondsten in België en discussie over de habitatvoorkeur

Koen Smets
Koen Verhoogt
Kevin Gielen
Bas Waanders

TREFWOORDEN

Dood hout, faunistiek, Limburg, zwartlijf

Entomologische Berichten 81 (5): 206-210

In het voorjaar van 2020 werd *Uloma culinaris* (Tenebrionidae) voor het eerst in Nederland aangetroffen op twee locaties. Er werden volwassen exemplaren gevonden, evenals een pop die uitgekweekt kon worden. Ook in België, waar de soort al van enkele locaties bekend was, werden meerdere vondsten op nieuwe locaties gedaan. De kever leeft in vochtige dode stammen die in een ver stadium van verrotting zijn. Mogelijk profiteert de soort van het huidige bosbeleid dat meer ruimte geeft voor dood hout in het bos.

Inleiding

De laatste jaren zijn er al enkele soorten van de familie Tenebrionidae (zwartlijven) nieuw gemeld voor de Nederlandse fauna (Burgers 2018, Heijerman 2017, 2020), in dit artikel wordt *Uloma culinaris* (Linnaeus, 1758) daar aan toegevoegd (figuur 1).

Het genus *Uloma* werd tot in de eerste helft van de 20e eeuw nog regelmatig *Melasia* genoemd, maar inmiddels is de algemeen aanvaarde naam *Uloma* (Iwan et al. 2020). Meer dan 200 soorten zijn beschreven in dit genus, met de grootste soortenrijkdom in de tropen. Overal zijn ze gebonden aan dood hout en worden ze gezien als indicatoren van oud bos (Schawaller 2000).

In West-Europa zijn twee soorten van het genus *Uloma* wijd verspreid: *Uloma culinaris* en *U. rufa* (Piller & Mitterpacher, 1783). *Uloma rufa* is de zeldzamere soort van de twee (Soldati 2007) en komt niet in Nederland of België voor (Iwan et al. 2020).

Verspreidingsgebied

Het verspreidingsgebied van *U. culinaris* omvat grote delen van Europa en strekt zich in Azië uit tot West-Siberië en Iran. De soort is gemeld uit volgende landen: Azerbaidzjan, Albanië, Oostenrijk, België, Bosnië-Herzegovina, Bulgarije, Wit-Rusland, Kroatië, Rusland (zowel in het Europese deel als in West-Siberië), Tsjechië, Denemarken, Estland, Finland, Frankrijk, Groot-Brittannië, Duitsland, Georgië, Griekenland, Hongarije, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Noorwegen, Polen, Roemenië, Slovakije, Slovenië, Spanje, Zweden, Zwitserland, Turkije, Oekraïne, Servië & Montenegro en Iran (Clayhills 2020, Iwan et al. 2020).

Uloma culinaris was nog niet gemeld uit Nederland (Tiemersma 2010). De soort wordt wel vermeld door Everts (1903), maar slechts als voorkomend in het aangrenzend gebied, namelijk Aken. In de Belgische soortenlijst van de 'Heteromera' van 1891 (Coucke 1891) werd de soort eveneens vermeld als te

1. Vrouwje van *Uloma culinaris*. Brunssum (Limburg, Nederland), 27.iv.2020, col. Naturalis. Foto: Oscar Vorst

1. Female of *Uloma culinaris*. Brunssum (province of Limburg, the Netherlands), 27.iv.2020, col. Naturalis.

2. Liggende dode berk in het Schutterspark in Brunssum (Limburg, Nederland) waarin *Uloma culinaris* werd gevonden, 27.iv.2020. Foto: Bas Waanders

2. Lying dead birch in Schutterspark in Brunssum (province of Limburg, the Netherlands) in which *Uloma culinaris* was found.

3. Detail van de dode berk in het Schutterspark in Brunssum waarin *Uloma culinaris* werd gevonden. Foto: Bas Waanders

3. Detail of the dead birch in Schutterspark in Brunssum in which *Uloma culinaris* was found.

verwachten, maar er waren toen nog geen vondsten bekend. Tegenwoordig is het een vrij zeldzame soort in België, met tot nu toe slechts vier bekende vindplaatsen (Libbrecht 1987, 1988): Bosvoorde (Brussels Hoofdstedelijk Gewest) in 1958, Ploegsteert (Henegouwen) in 1976, Muno (Luxemburg) in 1973-1978 en Hamme-bij-Dendermonde (Oost-Vlaanderen) in 1984. Bijzonder is dat deze vier vindplaatsen erg verspreid liggen over het land. Na 1988 werd de soort niet meer gemeld in België.

De kever komt verspreid voor in Duitsland, maar erg weinig in het noordwestelijk gedeelte, grenzend aan Nederland (Bleich et al. 2021). Er zijn wel veel vondsten in het Saarland en in de Rijnvallei, wat mogelijk deels een waarnemerseffect is veroorzaakt door een gedetailleerd onderzoek van Lillig (1999) in het Saarland. Relatief dicht bij Brunssum (in de Nederlandse provincie Limburg) zijn er twee vondsten in het zuidwesten van Nordrhein-Westfalen, tussen Bonn en Aken.

Uloma culinaris is niet bekend uit het Groothertogdom Luxemburg (Iwan et al. 2020, R. Gerend persoonlijke mededeling 2021), voor de melding in Luxemburg in Fauna Europaea (Fattorini 2021) konden we geen controleerbare bronnen vinden.

In Frankrijk wordt de soort wijd verspreid maar sporadisch aangetroffen (Bouget et al. 2019, Soldati 2007). Tegen de Belgische grens zijn er vondsten uit het Département du Nord in 1960-'80, en in de departementen Aisne en Moselle na 1980 (Soldati 2007). Bij de vondst in Compiègne (Oise) in 1980 werd nog expliciet vermeld dat de soort dus noordelijker voorkomt dan Fontaine-bleau zoals vroeger beschreven (Munier 1983).

In Groot-Brittannië dateert de eerste vondst uit 1950. Ze komt hier slechts heel lokaal voor met twee populaties in Hertfordshire en in het Forest of Dean (West Gloucestershire). Hier is ze wel vrij algemeen. Er wordt verondersteld dat de soort zich vanuit het vasteland in Groot-Brittannië gevestigd heeft, mogelijk met de invoer van mijnhout (Barclay 2003, Duff 2020, James 2018).

Nieuwe vindplaatsen (figuur 5)

Nederland

Limburg Brunssum, Schutterspark, Roode Beek, 1 exemplaar, 24.iv.2020, obs. B. Waanders (foto); Brunssum, zelfde locatie, 3 exemplaren, 27.iv.2020, leg. B. Waanders, col. Naturalis (2 exemplaren, registratienummers RMNH.INS.1266668 en RMNH.INS.1266669) en col. K. Verhoogt (1 ex.) (figuren 2-3); Brunssum, zuidhelling Steenberg Hendrik, oever Roode Beek, 1,5 km stroomopwaarts en aansluitend bij het Schutterspark, 1 exemplaar en 1 pop (figuur 4), 22.vii.2020 (uitgekomen 29.vii.2020), obs. B. Waanders (foto); Brunssum, zelfde locatie, 1 exemplaar, 25.iii.2021, obs. B. Waanders (foto). Alle vondsten in Nederland waren in vochtige stammen (liggende stam of stronk) die aangetast waren door witrot, bij de exemplaren in het Schutterspark in een berk *Betula* en bij de andere exemplaren was de boomsoort onbekend. In het Schutterspark werden in dezelfde stam larven en imago's van *Dorcus parallelipipedus* (Linnaeus, 1758) (Lucanidae) gevonden.

België

Oost-Vlaanderen Laarne, Heesvelde, voortuin, 1 exemplaar in een lichtval, 17.viii.2012, leg. & col. M. Van Malderen; Laarne, zelfde locatie, 1 exemplaar in een lichtval, 27.vi.2020, leg. & col. M. Van Malderen; Lochristi, Zeveneken, in holle knotwilg, 10 exemplaren waarvan 1 verzameld, 23.iv.2017, leg. & col. A. Braeckman; Lokeren, Rozen, woonwijk, tuin, 1 exemplaar in een lichtval, 25.vii.2020, obs. P. Van de Velde (foto).

Antwerpen Schoten, Vordenstein, open parklandschap, in liggende dode beuk *Fagus* (omgevallen in 2009) met vochtig rot hout, 2 exemplaren, 1.viii.2019, leg. K. Gielen, col. K. Gielen & col. K. Smets; Schoten, zelfde locatie en boom, 7 exemplaren waarvan 4 verzameld, 25.x.2019, leg. & col. K. Smets; Schoten,

4. Pop van *Uloma culinaris*. Brunssum (Limburg, Nederland), 22.vii.2020. Foto: Bas Waanders

4. Pupa of *Uloma culinaris*. Brunssum (province of Limburg, the Netherlands), 22.vii.2020.

Peerdsbos, loofbos, in dode berk, 2 exemplaren, 7.iii.2020, leg. & col. K. Gielen; Schoten, zelfde locatie, onder schors staande dode beuk, 1 exemplaar, 28.iv.2021, leg. K. Smets & K. Gielen, col. K. Smets; Wijnegem, Ertbrugge, loofbos, onder schors staande dode beuk, 1 exemplaar, 1.iv.2021, leg. K. Smets & K. Gielen, col. K. Smets; Antwerpen, Deurne, Rivierenhof, loofbos, in liggende dode esdoorn, 3 exemplaren waarvan 2 verzameld, 11.v.2021, leg. & col. K. Gielen; Gierle (Lille), Grotenhout, Gierlse Dreef, bos-reservaat, in roodrot liggende dode Amerikaanse eik, 1 exemplaar, 3.vi.2020, leg. K. Smets & K. Gielen, col. K. Smets; Gierle (Lille), Grotenhout, Grote Dreef, onder schors aan basis staande dode beuk, 1 exemplaar, 7.vii.2020, leg. & col. K. Smets.

Vlaams-Brabant Bierbeek, Mollendaalbos, 1 exemplaar, 15.vi.2020, obs. M. Struelens, det. K. Scheers (foto).

Limburg Voeren, Teuven, Gievelde, loofbos, 1 exemplaar in dode eik, samen met *Sinodendron cylindricum* (Lucanidae), 12.vii.2007, leg. & col. E. Stassen; Borgloon, Bellevuebos, 1 exemplaar in een raamval, 21.v-13.vi.2019, leg. & col. L. Crevecoeur.

Luxemburg Villers-devant-Orval (Florenville), Bois le Bati, loofbos, onder schors aan basis staande dode beuk, 1 exemplaar, 27.v.2021, leg. & col. K. Smets.

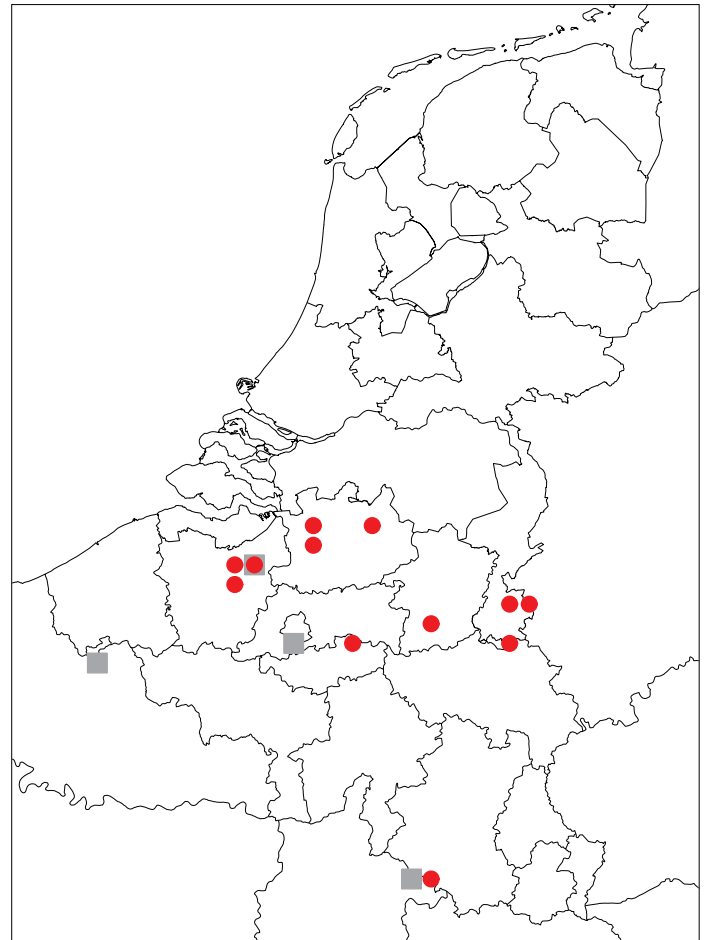
Herkenning

Het genus *Uloma* onderscheidt zich van andere grotere zwartlijven zoals vertegenwoordigers van de genera *Tenebrio* en *Nalassus*, door de combinatie van de typische oranje-bruine kleur en de grotere breedte (figuur 1).

Uloma culinaris (10-12 mm) lijkt qua uiterlijk sterk op *U. rufa* (8-9 mm), maar kan onderscheiden worden aan de hand van de gebruikelijke determinatiesleutels zoals die van Kaszab (1969) en Novák (2014). Mannetjes van *U. culinaris* onderscheiden zich door een deuk op het pronotum welke geflankeerd wordt door kleine hoorntjes of bultjes, en door hun vilten onderlip. Vrouwelijke exemplaren van *U. culinaris* zijn iets moeilijker te onderscheiden, determinatiekenmerken zijn hier de gerande basis van het pronotum en meer convexe intervallen tussen de stippellijnen op de elytra dan *U. rufa*.

Ecologie

In de oudere werken worden er twee verschillende habitats gemeld voor *U. culinaris*: de soort kwam voor zowel in rot hout als in zaagsel. Everts (1903) vermeldt als vindplaatsen voor de soort: 'In graanschuren, meel, oud brood; ook aan spek en vleeschwaren, achter boomschors en in boomolm'. In 1922 verbetert hij zichzelf hieromtrent: *U. culinaris* 'wordt door Reitter

5. Verspreidingskaart van *Uloma culinaris* in Nederland en België.

■: voor 1985; ●: na 2007.

5. Distribution map of *Uloma culinaris* in the Netherlands and Belgium.

■: before 1985; ●: after 2007.

alleen opgegeven, als levende achter boomschors in dennenbosschen, niet wat ik verder vermeldde'. Vondsten aan vleeschwaren worden, naast vondsten in rot hout, ook vermeld door Fleck (1906) en Hansen & Larsson (1945): mogelijk berusten deze meldingen op verwarring met soorten van het genus *Tenebrio*, en/of op het kopiëren van de ecologische vereisten van de soort uit de literatuur, zoals Everts (1903) deed.

De eerste gepubliceerde Belgische vondst van *U. culinaris* werd gedaan in een zagerij in Muno, waar een grote serie exemplaren werd gevonden in een hoop oud zaagsel, gedurende verschillende jaren vanaf 1973 (Rouard 1977). In totaal werden op deze locatie minstens 48 exemplaren gevangen in de periode 1973-1978 (Boosten 1982). Andere Belgische vondsten waarvan de habitat bekend is, werden gedaan in natuurlijke gebieden: in dode beuk, berk, esdoorn *Acer*, wilg *Salix*, Amerikaanse eik *Quercus rubra* en inheemse eik *Quercus*.

Vermeldingen van de soort uit zagerijen zijn er verder nog bij Hansen & Larsson (1945), Palm (1959) en Koch (1989). Volgens Palm (1959) heeft de soort in Zweden twee zeer verschillende levenswijzen: de oorspronkelijke habitat is loofhout met mycelium, voornamelijk waar andere kevers zoals *Sinodendron* en *Dorcus* (Lucanidae) reeds gangen maakten, maar anderzijds komt de soort secundair ook voor in hopen oud zaagsel. De synantropische levenswijze lijkt in de jaren 1940-'50 de meest voorkomende te zijn geweest, en de soort kan zich in zaagsel blijkbaar massaal ontwikkelen.

De vondsten in een natuurlijke habitat worden gedaan in een grote variatie aan boomsoorten. Sommige auteurs melden

dat *U. culinaris* alleen voorkomt in loofhout en *U. rufa* in naaldhout (Novák 2014), anderen melden dat de soort in beide boomtypes voorkomt (Hansen & Larsson 1945, Kaszab 1969, Koch 1989, Soldati 2007). De geprefereerde boomsoorten waarop ze wordt aangetroffen zijn *Pinus*, *Quercus*, *Populus*, *Salix* en *Fagus*, maar ze kan ook worden aangetroffen op *Acer*, *Aesculus*, *Alnus*, *Betula*, *Castanea*, *Fraxinus*, *Prunus*, *Tilia*, *Picea*, *Abies* en *Carpinus* (Bouget et al. 2019). Barclay (2003) besluit dat de beschikbare boomsoort niet veel uitmaakt, omdat al het dood hout in latere rottingsfase sterk op elkaar begint te lijken, ongeacht de boomsoort. Wel hebben de kevers een sterke voorkeur voor vochtige dikke liggende stammen die in een vergaand stadium van verrotting verkeren, aangetast door roodrot of witrot (Lillig 1999, Novák 2014). Kolonisatie vindt pas plaats vanaf vijf jaar na het afsterven van de boomstam op een vochtige locatie (Barclay 2003). Samen voorkomen met larven van *Dorcus* wordt vermeld door Hansen & Larsson (1945) en Palm (1959).

Discussie

Literatuurvermeldingen van *U. culinaris* in de jaren 1940-'70 waren veelal in niet natuurlijke habitats zoals zaagselhoppen. Sindsdien wordt de soort alleen nog maar uit natuurlijke habitats zoals omgevallen bomen vermeld. Een mogelijkheid is dat de soort ooit de overstap heeft gemaakt naar een niet-natuurlijke habitat omdat de natuurlijke habitat ontbrak, tot en met de jaren 1970 werd er immers veel dood hout uit de bossen verwijderd. Toen het doodhoutbeleid in West-Europa weer veranderde en er meer dood hout kon blijven liggen, kon de soort de overstap weer terug maken naar de natuurlijke dode stammen. Ook de schaalvergroting in de houtindustrie kan er mee voor gezorgd hebben dat er tegenwoordig minder of geen kleine houtzagerijen met geschikte zaagselhoppen vlakbij bossen te vinden zijn. Mogelijk speelt ook een waarnemerseffect en zijn er tegenwoordig meer keverspeurders onze bossen aan het inventariseren.

Hoewel Everts in 1903 het voorkomen van *Uloma culinaris* dichtbij de Nederlandse grens al opmerkte en het mogelijk achtte dat deze soort ook in Nederland zou kunnen opduiken, heeft het toch nog ruim een eeuw geduurd voordat de eerste vondst uiteindelijk ook echt gedaan werd. Het is dankzij sociale media (een facebook-groep over kevers van de Benelux) dat de waarneming opgemerkt werd en exemplaren verzameld werden. Sociale media lijken meer en meer een nuttige bij-

komende manier om, vooral grote en opvallende, insecten te bemonsteren (Constant et al. 2016). In België, waar de soort historisch al bekend is, zijn er ook pas recent weer nieuwe vondsten gedaan. Daar zijn nu zestien vindplaatsen bekend, verspreid over zeven provincies, die vrij ver uit elkaar liggen. Of de soort tussen deze verspreide vondsten in België of op andere locaties in Nederland voorkomt, is thans onbekend maar lijkt aannemelijk. De habitat van de recente vondsten (knotwilg en dode beuken, Amerikaanse en inheemse eik en berkenstammen) is niet zeldzaam, wat erop kan duiden dat de soort ook op andere plekken kan opduiken. Anderzijds is het een grote, redelijk opvallende, kever die bij aanwezigheid op zou moeten vallen. Barclay (2003) meldt dat in Oekraïne de soort in sommige streken maar in 2% van de geschikte stammen te vinden is. Daarnaast is het openbreken van omgevallen vochtige rotte stammen meestal geen productieve manier om kevers te verzamelen, en deze techniek wordt dan ook niet vaak toegepast. Ook meldt hij dat de kevers waarschijnlijk niet vaak het broedsubstraat verlaten, dus ook valtypes gericht op vliegende kevers leveren weinig op.

Door het veranderende bosbeheer in België en Nederland waar meer ruimte is voor dood hout, zijn er meer kansen voor *U. culinaris* om zich uit te breiden. Maar door de weinige en erg verspreide historische gegevens van het voorkomen van de soort in België is het moeilijk om te zeggen of deze uitbreiding momenteel plaatsvindt of dat we ze nu pas waarnemen. Er wordt gevraagd om uit te kijken naar deze soort in België, Nederland en Luxemburg, ze kan zeker op meer plaatsen voorkomen.

Dankwoord

We danken André Braeckman (Lochristi), Luc Crevecoeur (Genk), Eugène Stassen (Riemst), Marc Struelens (Leuven), Philippe Van de Velde (Lokeren) en Michel Van Malderen (Laarne) voor hun vangstmeldingen uit België en hun toestemming om deze te publiceren. Raoul Gerend (Dudelage) bevestigde ons het ontbreken van de soort in openbare collecties in Luxemburg, en Tom Joye (Inverde) het jaar waarin de beuk in Schoten is omgevallen, waarvoor eveneens dank. Oscar Vorst (Naturalis) maakte de habitusfoto van het eerste Nederlandse exemplaar en André van Loon (EIS Kenniscentrum Insecten) maakte het verspreidingskaartje.

Literatuur

- Barclay MVL 2003. A record of *Uloma culinaris* (Linnaeus) (Col.: Tenebrionidae) from the British Isles, with a discussion of its European biology. *The Entomologist's Record and Journal of Variation* 115: 181-186.
- Bleich O, Gürlich S & Köhler F 2021. Verzeichnis und Verbreitungsatlas der Käfer Deutschlands. Beschikbaar op: www.coleokat.de [geraadpleegd 24/01/2021]
- Boosten G 1982. Communication: Coléoptères de Belgique VI - Tenebrionidae. *Bulletin en Annales van de Koninklijke Belgische Vereniging voor Entomologie* 118: 28-29.
- Bouget C, Brustel H, Noblecourt T & Zagatti P 2019. Les Coléoptères saproxyliques de France. *Catalogue écologique illustré. Publications scientifiques du Muséum national d'histoire naturelle*.
- Burgers J 2018. *Corticeus fasciatus* (Coleoptera: Tenebrionidae), een nieuwe doodhoutkever voor de Nederlandse fauna. *Entomologische Berichten* 78: 88-90.
- Clayhills T 2020. Coleoptera species new to Finland (3) (Coleoptera). *Koleopterologische Rundschau* 90: 343-348.
- Constant J, Phauk S & Bourgoïn T 2016. Updating lanternflies biodiversity knowledge in Cambodia (Hemiptera: Fulgoromorpha: Fulgoridae) by optimizing field work surveys with citizen science involvement through Facebook networking and data access in FLOW website. *Belgian Journal of Entomology* 37: 1-16.
- Coucke L 1891. Liste provisoire des Coléoptères Hétéromères de la Belgique. *Annales de la Société Entomologique de Belgique* 35: CCXIX-CCXX.
- Duff AG 2020. Beetles of Britain and Ireland. Volume 3: Geotrupidae to Scaptidae. A.G. Duff Publishing.
- Everts E 1903. Coleoptera Neerlandica. De schildvleugelige insecten van Nederland en het aangrenzend gebied. Tweede deel. Martinus Nijhoff.
- Everts E 1922. Coleoptera Neerlandica. De schildvleugelige insecten van Nederland en het aangrenzend gebied. Derde deel. Martinus Nijhoff.
- Fattorini S 2021. Fauna Europaea: Tenebrionidae. In: *Fauna Europaea: Coleoptera* (Audisio P ed). Beschikbaar op: <https://fauna-eu.org> [geraadpleegd 24.1.2021].
- Fleck E 1906. Die Coleopteren Rumäniens. *Bulletin de la Société des Sciences de Bucarest - Roumanie* 13-14: 3-336.
- Hansen V & Larsson SG 1945. Biller XII. Heteromerer. *Danmarks Fauna* 50.
- Heijerman Th 2017. *Allecula rhenana*, een nieuwe zwartlijf voor Nederland (Coleoptera: Tenebrionidae). *Entomologische Berichten* 77: 268-269.
- Heijerman Th 2020. Eerste waarneming van de facultatieve doodhoutkever *Diaclina fagi* in Nederland (Coleoptera: Tenebrionidae). *Entomologische Berichten* 80: 78-83.
- Iwan D, Löbl I, Bouchard P, Bousquet Y, Kaminski M, Merkl O, Ando K & Schawaller

- W 2020. Family Tenebrionidae Latreille, 1802. In: Catalogue of the Palearctic Coleoptera. Vol. 5: Tenebrionidea (Iwan D & Löbl I eds): 104-475. Brill.
- James TJ 2018. The beetles of Hertfordshire. Hertfordshire Natural History Society.
- Kaszab Z 1969. Familie Tenebrionidae. In: Die Käfer Mitteleuropas 8 (Freude H, Harde KW & Lohse GA eds): 229-264. Goecke & Evers.
- Koch K 1989. Die Käfer Mitteleuropas – Ökologie Band 2. Goecke & Evers.
- Libbrecht M-B 1987. A propos des Ténébrionides de la Faune belge (Coleoptera Tenebrionidae). Bulletin en Annalen van de Koninklijke Belgische Vereniging voor Entomologie 123 (IV-VI): 119-130.
- Libbrecht MB 1988. Catalogue des Tenebrionidae (Coleoptera) de Belgique. Studiedocumenten van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen 51: 1-56.
- Lillig M 1999. Die Schwarzkäfer des Saarlandes. Teil I: Die Unterfamilien Pimeliinae, Tenebrioninae und Diaperinae (Coleoptera: Tenebrionidae). Abhandlungen der Delattinia 25: 33-56.
- Munier T 1983. Notes de chasses et observations diverses - Observations et captures de Coléoptères, renseignements chronologiques. L'Entomologiste 39: 89.
- Novák V 2014. Brouci čeledi potěmnikovití (Tenebrionidae) střední Evropy - Beetles of the family Tenebrionidae of Central Europe. Zoological Keys 3. Academia.
- Ottesen PS & Hansen LO 1984. *Uloma culinaris* (L.) (Col., Tenebrionidae) new to Norway. Fauna norvegica ser. B. 31: 106-107.
- Palm T 1959. Die Holz- und Rinden-Käfer der Süd- und Mittelschwedischen Laubbäume. Opuscula Entomologica Supplementum XVI: 1-374.
- Rouard M 1977. Communication. Bulletin et Annales de la Société Royale Belge d'Entomologie 113: 24.
- Schawaller W 2000. The genus *Uloma* Dejean (Coleoptera: Tenebrionidae) in Borneo and Sumatra. Stuttgarter Beiträge zur Naturkunde A (Biologie) 605: 1-23.
- Soldati F 2007. Fauna of France and Corsica. Coleoptera Tenebrionidae (Alleculinae excluded). Systematic catalogue and atlas - Catalogue systématique et atlas. Mémoires de la Société Linnéenne de Bordeaux 6: 1-186.
- Tiemersma Sj 2010. Tenebrionidae. In: Catalogus van de Nederlandse kevers (Coleoptera) (Vorst O ed). Monografieën van de Nederlandse Entomologische Vereniging 11: 139-141.

Geaccepteerd: 18 mei 2021

Summary

***Uloma culinaris* (Coleoptera: Tenebrionidae) new for the Netherlands, with new distribution data for Belgium and discussion about its habitat preferences**

In the spring of 2020, *Uloma culinaris* (Tenebrionidae) was found at two locations in the Netherlands, representing the first records of the species for the country. Adult beetles were found, as well as a pupa which could be reared into an adult. In Belgium the species was already known from historical findings, but recently, several findings were recorded at new localities. The beetle lives in moist dead tree trunks which are in an advanced stage of decay. It is possible that the species benefits from the growing amount of dead wood in forests which is promoted by the current forestry policy in western Europe.

Koen Smets

Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen, Entomologie, Brussel
België
smets_koen@hotmail.com

Koen Verhoogt

Bennekom
Nederland

Kevin Gielen

Antwerpen
België

Bas Waanders

Heerlen
Nederland